

Onsdag, den 12. april 2000

VEDTAGNE TEKSTER**1. Additionalitetsprincippet****B5-0241, 0316, 0317, 0318 og 0321/2000****Europa-Parlamentets beslutning om overholdelsen af additionalitetsprincippet i forbindelse med strukturfondsbevillingerne***Europa-Parlamentet,*

- der henviser til EF-traktatens artikel 158-161,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 ⁽¹⁾ om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, særlig artikel 11 om additionalitet,
 - der henviser til listen over støtteberettigede mål 1-områder, som Kommissionen vedtog den 1. juli 1999,
 - der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 6/1999 om additionalitetsprincippet,
- A. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 skal overholde additionalitetsprincippet i forbindelse med anvendelsen af offentlige midler til projekter, der medfinansieres af strukturfondene, og at det heri fastsættes, at bevillingerne fra fondene ikke må erstatte offentlige eller dermed ligestillede udgifter til strukturformål i medlemsstaten,
- B. der henviser til, at additionalitet er nødvendig for at styrke løftestangeffekten af Fællesskabets midler, som skal yde et supplement til, men ikke erstatte de offentlige myndigheders udgifter,
- C. der henviser til, at det tidligere ikke ved pragmatiske aftaler mellem Kommissionen og medlemsstaterne er lykkedes at finde effektive procedurer til kontrol af overholdelsen af additionalitetsprincippet,
- D. der henviser til, at udgiftsniveauet generelt mindst skal være lige så højt som det gennemsnitlige årlige udgiftsniveau i den foregående programmeringsperiode, medmindre denne har været præget af et usædvanligt højt offentligt udgiftsniveau eller særlige makroøkonomiske forhold,
- E. der henviser til, at der i forordningen om strukturfonde stilles krav om, at de nationale myndigheder medfinansierer fondenes interventioner og betalinger,
- F. der henviser til, at forordningens artikel 16 og 17 foreskriver forhåndskontrol af additionaliteten ved hjælp af EF-støtterammer og enhedsprogrammeringsdokumenter, herunder en finansieringsplan,
- G. der henviser til, at medlemsstaterne også årligt skal forelægge finansielle oplysninger om overholdelsen af additionalitetsprincippet, hvilket ikke altid efterleves,
- H. der henviser til, at udgiftsniveauet vil blive fastlagt ud fra de overordnede makroøkonomiske betingelser, hvorunder finansieringen finder sted, og under hensyn til visse særlige økonomiske omstændigheder,
1. fastholder, at additionalitetsprincippet er et basalt instrument, for at strukturfondsmidlerne får reel virkning i de støtteberettigede regioner;
2. mener, at denne virkning ikke kan nås, hvis medlemsstaterne ikke overholder dette princip, og opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at overvåge anvendelsen af additionalitetsprincippet;

(¹) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

Onsdag, den 12. april 2000

3. erindrer om, at forordningerne stiller krav om, at de nationale myndigheder medfinansierer strukturfondenes interventioner, og mener, at midtvejskontrol er et nødvendigt instrument for at sikre additionalitetsprincippet;
4. erindrer om, at fondenes effektivitet og virke også afhænger af medlemsstaternes politiske og budgetmæssige prioriteringer, som de nationale og regionale myndigheder har fastsat for de berørte regioner;
5. understreger, at selv om de nationale regeringer forelægger de regionale udviklingsprogrammer for Kommissionen, udarbejdes de således, at de nøje afspejler behov og prioriteter i de enkelte regioner, men at de offentlige udgiftsforpligtelser kun kræves kontrolleret på nationalt plan, hvorved medlemsstaterne får mulighed for internt at omfordele midlerne, mens de samtidig er i stand til formelt at overholde additionalitetsprincippet;
6. tilslutter sig fuldt ud Kommissionens erklæring, hvori det understreges, at såvel ånd som bogstav i additionalitetsprincippet er afgørende hensyn, der er vigtige for at sikre, at programmerne får størst mulige virkning i praksis;
7. finder, at der er behov for klare gennemførelsesretningslinjer for at gøre evalueringen af overholdelsen af additionalitetsprincippet mere klar, gennemsigtig og effektiv, og at der i disse bør indgå en fast metodologi for at sikre større sammenlignelighed mellem de nationale oplysninger, der fremlægges til vurdering;
8. mener, at vurderingsprocessen også bør omfatte en evaluering af den »valuta for pengene«, som programmerne giver, og i givet fald eventuelle frigørelsesstrategier;
9. glæder sig over fleksibiliteten i den nye forordning, der indeholder innovativ finansiering af programmer;
10. opfordrer Kommissionen til at orientere Parlamentet om de foranstaltninger, den iværksætter for at kontrollere, at medlemsstaterne virkelig overholder additionalitetsprincippet i offentlige udgiftsprogrammer med EU-medfinansierede strukturforanstaltninger, og oplyse Parlamentet om, hvilke medlemsstater der har overtrådt dette princip i indeværende programmeringsperiode senest tre måneder efter, at overtrædelsen er blevet konstateret;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere et mere effektivt partnerskab og optimere koordineringen internt for at nå til gennemførlige løsninger, der reducerer den administrative byrde;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og Regionsudvalget.

2. Landbrugsstatistik for perioden 1999-2003 ***II

C5-0065/2000

Fælles holdning fastlagt af Rådet med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af arealundesøgelses- og teledetektionsteknik i landbrugsstatistik for perioden 1999-2003 (13300/1/1999 – C5-0065/2000 – 1998/0296(COD))

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Den fælles holdning er godkendt, og retsakten anses derfor for vedtaget i overensstemmelse med den fælles holdning.
